

1134
A
MODEL
OF

DIVINE WORSHIP

IN TAMIL

COMPILED BY

S. P. NARASIMMALU NAYUDU,

Member of the Brhamo Samājam.

COIMBATORE

THE CRESCENT PRESS.

BIG BAZAAR STREET.

1884.

ஓம்

பிரஹ்மணே நம:

பிரஹ்மோபாஸநாபத்ததி:

இஃது

பிரஹ்மோபாஸிகளுக்கும், ஏனையோருக்கும்,

உபயோகமாகும்படி

பலகிரந்தங்களிலிருந்து தொகுத்து

சேலம் பகடால

நாசிம்மலு நாயடு

அவர்களால்

கோயழ்த்தார்

கலாநிதி முத்திராச்சாஸனையில்

பதிப்பிக்கலாய்ந்தகிறது.

1884

விலை அனா 1

திந்தோளி! சகலபூதங்களுக்கும் அவமானம்வினையும்படியாக என்னை அச்சாளுபமாகச்செய்து உத்தம பதார்த்தங்களைக்கொண்டு பூஜிக்கிறவனிடம் நான் சந்தோஷமடையவே மாட்டேன்.—30 பாகவதம் 3 - ம் ஸ்காந்தம், 29 - அதியாயம்

திருவாசகம்.

சந்தரத்தின் பக்குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறுபோன்று
மந்தரத்தே நின் நிறிந்திக் கடியவ ராசை யறுப்பான்
முந்து நடுமுடிவு மாகிய மூவரறியாச்
சிந்துறச்சே வடியானைச் சேவனை வரக்கடவாய்

திருவாய்மொழி.

சுமமா னான்முதன் செஞ்ஞடையா நென்றிவர்களை
பெருமானன்மை யாறிகிற் பார்பேசியென்
நெருமாடிகல் லாவுழிப் பிரானென்னையானுடைக்
கருமாமேனிய நென்படுவன் காதல்கலக்கவே

Hear, O Israel: The Lord our God is one Lord: And thou shalt love the Lord thy God with all thine heart, and with all thy soul and with all thy might.—DEUT. VI. 4. 5.

இஸ்ரவேலே, கேள்: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரே கர்த்தர். நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்மாவோடும் உன் முழு உறுதியோடும் அன்பு கூர்வாயாக. Deut Ch. VI & 5, யூதவேதம்

போதகரே, நியாயபிரமாணத்திலே எந்தக்கற்பனை பிரதானமானது என்று கேட்டான். ஏசு அவனை நோக்கி: உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்தமாவோடும், உன் முழு மனத்தோடும் அன்பு வைப்பாயாக, இது முதலாம் பிரதான கற்பனை. இற்கு ஒப்பாயிருக்கிற இரண்டாம் கற்பனை யென்னவென்றால், உன்னிடத்தில் நீ அன்பு வைப்பதைப் போலப் பிரரிடத்திலும் அன்பு வைப்பாயாக என்பதேமத்தேயு - 22 - 36 37 - 38 - 39. சிறிஸ்துவேதம்

There is no God but he, the creator of all things: therefore serve him; for he taketh care of all things. The sight comprehendeth him not, but he comprehendeth the sight; he is the incomprehensible, the wise.—CHAP. VI. AL KORAN

யாவற்றையும் பாடலுக்கும் ஒரேசிறிஷ்டிகர்த்தகராவிட வேறுகடவுளில்லை. அவனையே வணங்கு. அவர் எல்லாவற்றையும் பாதுகாத்துவருகிறார். நமது கண்களால் அவரைப் பார்க்கமுடியாத ஆனால் அவர் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்படியான, பார்வையைக் கொடுக்கப்பட்டவர். அவர் கிரஹிக்கக்கூடாதவர், ஞானசொருபி—மஹமதீயர் கே. குன் 6-ம் அதிகாரம்.

பிரகாசம் பொருந்தியவரும், ஆதிசுதுவமுடையவரும், சகலமும் தெரிந்தவரும், பூரணகிரிகைகளுடையவரும், தேவாதிதேவரும், இராஜா, ராஜா இராஜகரும், சிறிஷ்டிக்கப்பட்ட சகலவெஜ்ஜங்களின் கர்த்தரும், பொருஷ்கரும், பரிசுஷ்கரும், நன்னையே வடிவாப்யுடையவரும், மந்தானவரும், புராணதீர், உயிர்க்கிறவரும், சுஷ்மிக்கிறவர்களுக்கும் கருமிப்புக்கொடுப்போரும், அன்னை உயிர் தயாக்வுடையவரும், நென்மையானவரும், ஞானமுடையவரும், பரிசுஷ்மான பொருஷ்கரும், சிறுஷ்ட, சுமுகிய ஞானரீஸ்துள்ளும் ஆண்டவரே உம்மை பிரார்த்தனைசெய்து வணங்குகின்றோம். ZEND AVESTA Khorda VII.

ஓம்
பிரமோபாஸநம்:

பிரமோபாஸநா பத்ததி.

பிரமோபாஸநம்

என்பது

தோத்திரம், வந்தனம், தியானம், பிரார்த்தனை,
என்னும்
நான்கு அங்கங்களையுடையது.

இவற்றில்

தோத்திரமாவது—கடவுளது குறைவற்ற நித்திய லக்ஷணங்களைப்
புன்னி, நமது பத்தி, சிரத்தைகளை வெளியிடுக.

வந்தனமாவது—நமது உடலையும், உயிரையும், சம்ரக்ஷணசெய்யும், அ
வரது அளவற்ற கருணையைக்கருதி நமக்குள்ள நன்றியறிவைத்தொரிவிக்க.

தியானமாவது—சுசுவரனுடைய ஸர்வ வியாபகத்துவம், ஸர்வஞ்ஞத்துவம்
ஸர்வ கருணைத்துவம், ஸர்வ நிர்மலத்துவம், என்பனவற்றைச் சிந்தித்து அவ
ரது அதி சமீப பார்வையினை மனக்கண்ணால் காணமுயலுக.

பிரார்த்தனையாவது—பாபப் பந்தங்களைவிட்டு நீக்கும்படிக்கும், ஆத்ம
சாந்தியையும், துய்மையையும் அருளும்படிக்கும், சுசுவரனை வினயமாய்
வேண்டல்.

இந்த நான்குங்கங்களும் நன்கமைதலே பிரமோபாஸநையாம்

அவ்வுபாசனையின் நோக்கம், நமதுள்ளத்தில் ஆழ்ந்த சுசுவர பக்தியும்,
நிஷ்கபடமான நன்றியறிவும், பூரணமாய் வியாபித்து, சுசுவர ஸர்வநித்தியத்
தை உணர்வோடுமென்னும் ஆழ்ந்த நிறைவேறி பாப் பந்த நிவாரணச்சை
பிபூர்த்தியாயின் முடிவுபெற்றதாதம். சில காலத்தினி் இவற்றிற் சில அதி
கரித்தும், சில குறைந்தும் நிகழ்வு. எப்படியினாலும், எதிர்பாராத நன்மை
ஒன்றை அடையப் பெறின், நன்றியறிவு அதிகப்படுகின்றது. துக்கமும்
புன்பமும் அதிகப்படுங்காலத்தில் பிரார்த்தனை அதிகப்படுகின்றது. இவ்வி
சமயோசித உணர்வெழுச்சியுண்டாகுது இயற்கை; அதைத் தடுப்பதுநின்று.

ஆனால் ஸமாதிகோ பாசனையில் பக்திக்குரிய பலவித உபாசனையை
செயுந் திப்தியுடையும்படிக்கு இந்த நான்குங்கங்களும் நிறைந்திருந்
தல்வேண்டும்.

ஓம்

உத் போத நம்.

(உபாஸகர்களில் ஒருவராவது அல்லது எல்லோருமாவது
இதன்மீயில் கரணம் பிரம்மகீதம் பாடியபின்
உபாஸனைச் ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.)

நீருங்கமலை,

இராகப்-பண் சாதாரி.

- சிரசே நீ வணங்காய் - சீர் - போற்றுஞ் சிறந்தோனை
சிருட்டி திதி லயமாக்கும் பிரான்னை - சிரசே நீ வணங்காய். (1)
- விழிகாள் நோக்குங்களை - விண்ணோர் - வித்தகனுமெங்க ளத்தன்றனை
வழியெங்கு மற்புத நடனமாடுவதை - விழிகாள் நோக்குங்களை. (2)
- காதுகாள் கேட்டறிவீர் - கடவுள் - ஞாலம்படைத்திட்ட நாதன்றனை
கீதங்கள் பாடிமும் ஞானநந்தன்தனை - காதுகாள் கேட்டறிவீர். (3)
- நாகியே நீ முகராய் - நரர் - நாடும் நிரந்தரனை
நேசமாய் மர்மலர் லாசனைத் தந்தோனை நாகியே நீ முகராய். (4)
- வாயே வாழ்த்தவாராய் - வாரந் - தந்திடும் வள்ளல் தன்னை
வானோர்போற்றிடு மாதியனாகியை - வாயே வாழ்த்தவாராய். (5)
- மனதே மனைஞ் செய்வாய் - மன்னர் - மன்னவர் மன்னன்றனை
மண்டலத் தார்புகழ் மங்களமூர்த்தியை - மனதே மனைஞ்செய்வாய் (6)
- கால்காள் கும்பிடுவீர் - கக னத்தவர் - கர்த்தன்னை
கூரங்கெனுமனைதையடக்கிநிதம்நிதம் - கால்காள் கும்பிடுவீர். (7)
- கால்காள் நடந்துவாரீர் - கலை வல்லோரிடஞ்சென்று
பாலபாலறிந்து பரமன்றனைத்தொழ - கால்காள் நடந்துவாரீர். (8)
- அண்ணை தம்பிகாள்வாரீர் - ஆதி - பெய்மிறை தேவன்றனை
பண்ணோர்பாடிப் பெண்களும் வாருங்குள் - பாசங்களற்றுதொழ. (9)
- பிரம்ம சமாஜம்கேரீர் - டாரிந் - டேற்றும் பெரியோர் காள்
நிர்மலனாகிய நித்தியாதந்தனை - நினை யாலறிந்துயயலாம் (10)

ஓம் உபாபிரம்மணே நம:

யார் இவ்வுலகத்தைப் படைத்தாண்டு நுகிறாரோ, யார் அதிலுள்ள என்
னென்க உயிர்களையும் அபார கருணையுடன் காத்துவருகின்றாரோ, யார் ஒரு
வரே பாபகாரிய நம்மைப் பாவனாக்க வல்லவரோ, அவரே ஒன்றான அ
பாவையான பஞ்சமும் அவர் இந்த உபாஸநா ஸ்தலத்திலும் வீற்றிருக்கின்
றார். காலவரை பக்கியுடன் தொழுகின்றும் பொருட்டு இங்கு சேர்ந்திரு
க்கிறபடியால் அவர் கம்முள்ளில் பவித்திரமான சித்தையும், அன்பும்
உண்டாகும்படி கிருபை செய்து மது பிரார்த்தனையை நடைபெற்றவராக.

(இங்கு
இதனடியில்காணும்
உத்தேசத்தினை ரூபமான
தேத்தைப்பாடல் வேண்டும்.)

கட்டளைக்கவித்துறை.

இரும் புவனங்களு மெண்ணில் ஈசர பேதங்களும்
விரும்பிப் படைத்து நிலைபெறச்செய் விலை யாட்டுடையான்
அரும்பத்த நுள்ளத் துறைந்து காரந்த மோக்கு மருட்
பரம்பொரு ளானவ னெருவ னவள்ளுள் பவிகுவமே.

(க)

தோத்திரம்

ஆம் ஸத்யம்ச்யாமந்தம் பிரம்ஹ, ஆந்தரூபம்,
அமிர்தம்யத்விபாதி, சாந்தம் சிவமத்வைதம், சுத்தமபாபவித்தம்."

நித்தியனும், ஸத்தியமே உருவாகக்கொண்டவனும், இவ்விசித்திரமான
பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணபூதனும், அதிலுள்ள சகல உயிர்களுக் குயிராய், எம்
துள்ளும் புறமும் வியாபித்திருக்கின்றவனும் இராகின்ற ஓ லோகநாயக
னே! நினைவிட்டு ஒரு கூணமும் யாம் நிலைபெற்றிருக்கவல்லோ மல்லம்.
ஆகையால், நினைவே சரணம்புகுந்து நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

எவனுடைய அபரிமித ஞானத்தையும் வல்லமையையும் இந்தப் பிரபஞ்
சம் உத்தோஷிக்கின்றதோ, எவன் ஸர்வ வியாபியாய் எம்முன் வீற்றிருக்கி
ன்றோ, எவன் கனது சர்வக்கியத்துவத்தால் எமது வெளிரிசை ம மாத்திர
மேயன்றி உள்ளத்தில் ஆழ்ந்து மறைந்திருக்கின்ற சகலபாவ னையும் பார்
க்கின்றானோ, எவனிடத்திலிருந்து ஒன்றையும் மறைக்க யாம் அசுத்தராயிரு
க்கின்றனமோ, அப்படிப்பட்ட, எம்முள்ளத்தில் குடிகொண்டிருக்கிற ஸர்
வக்கியனாகிய உருவிலாக் கட்டளை! நினைவே தோத்திரஞ்செய்து நமஸ்கரி
க்கின்றோம் பிரீதியோடு அங்கீகரிப்பாயாக.

நிர்மலனாகியும், எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் நன்மைசெய்பவனாகியும்,
ஆதிமத்தியாந்தரவிக்ரமமும், அநந்தகல்யாண குணவீழ்ச்செய்யும், மஹான
கியும், மகிமையுள்ளவனாகியும், எம்மனதுக்கும் வாக்குக்கு மெட்டாதவனாகி
யும், ஸர்வ வியாபியாகியும், பரிபூர்ணனாகியும், இருக்கின்ற-ஓ ஆனந்தரூபனே!
இம்மானிட உள்ளத்தால் உன்னை எப்படி அறியக் கூடும். ஓ அபரிமித கியான
சுவரூபனே! உனக்குத் தண்டம் சமர்ப்பிக்கின்றோம். அன்புடன் அங்கீகரி
ப்பாயாக.

(இங்கு

இதனடியில்காணும்
தோத்திர ரூபமான
தேத்தைப் பாடல்வேண்டும்

கட்டளைக்கவித்துறை.

மூவா முழுப்பொருள்! யுனை நாடொற்ற முன்னிக்குதி
யோவாமந் செருநன் னிணையடி நீழ் துறும்வழியை
யா வா வறிய தலையு மித்தொண்டரையன் பு வைத்து
காவா யொழிபின் கடைத்தேறுவதென்வன் காத்தருளே.

(உ)

வந்தனம்.

ஓ அநந்த ரூபனே ! நீ சகல வஸ்துக்களின் உயிர்ப்புக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் சவுக்கியத்துக்கும், காரணபூதனாயிருத்தலினால்லவோ, கிருஷ்டிச்சப்பட்ட எல்லா உயிர்களும் துயரம் நீங்கி, அனந்தத்தை யடைகின்றன; துக்கஸாகரத்தில் ஓங்கியிருக்கும் எமது சிவ்வாருள்ளமும் உன்னிடத்தில் லயித்து சவுக்கியத்தையும், திருப்தியைப் பெறுகின்றது; உன்னை ஆர்திப்பவர்கள் எல்லோரும் உனது திருநாமம் தத்தைத் தெவிட்டாதுண்டு சாந்தியைப் பெறுகின்றனர். உன்னை விட எங்களுக்கு குண்மையான வேரோராதமுயில்லை. ஓ அநந்தக் கடவுளே! நிராக்ரு வந்தனம் பண்ணுகிறோம். கருணை செய்து கைக்கொள்வாயாக.

ஓ பகவானே ! நின் கிருபா சமுத்திரத்துக்கு அணையிலை; நீ பிதுரு வாஸ்சல்லியத்துடன் அடியாணாப்போவித்து காப்பதுமல்லாமல், தைரியத்தை உண்டிபண்ணி ஆபத்து, பிணி, முதலியவற்றினின்றும் மீட்டு, யாதாமொரு பாபமும் எங்களை வந்தனாகாது பலவிதத்தாலும் ரக்ஷிக்கின்றாய்; ஓ! கதியற்றவர்களுக்குத் துணையாயும், பாபக்கடலைக் கடக்க ஓர் மரக்கலமாயும், விளங்குகின்ற அருள் நிறைந்த அருமைத் தந்தையே ! உனக்கு வந்தனம் செய்கின்றோம். எங்களை ரக்ஷிக்க மறவாதிருப்பாயாக.

ஓ பாபரஹிதனாகிய பரிசுத்தக் கடவுளே ! நினது தூய்மையாகிய மஹிமா ஒளியினால் எங்கள் பாபமங்கிய இருளை நீக்குகிறாய்; மேலும், உனது ஸான்னி யத்தித்தினால் பாபிகளினது உள்ளத்தை பாவனமாக்குகிறாய்; உபாசகமற்றது ய்யனே ! உன்னைவிட அடியாருக்கு வேறே சதியில்லாமையால், நீயே கதியென்றும், தாய் தந்தையென்றும், இரக்ஷகனென்றும் பாபத்தினின்றும் மீட்பவனென்றும், அறிந்துனது அபாரபிரேமையை மிதக்கியர்களாகிய எங்கள் பாஷை வர்ணிக்கச் சக்தியற்றது என்று நிஷ்கபடமாய் உள்ளற நினைத்து நின்முன் சாஷ்டாங்கமாகத் தரையிற் பணிந்து வந்தனஞ்செய்கின்றோம்

(இங்கு

இதனடியில்காணும்

வந்தன ரூபமான

தேவதைப் பாடல் வேண்டும்.)

விருத்தம்:

‘ஒருவனுமெங்குத் தோன்றி யோங்கிய உலகத்தன்னை தருத்தொழில் தாள் பூண்டு தையயுடனா த்மகோடி விரும்பய வின்பமெல்லாம் விவிதமா யளித்துக்காக்கும் பரம்பொரு ளாள் ஒரு கடமனார் பதங்கள் போற்றி.

(ங)

தீயானம்.

(ஆ ராயர் முதலில் இந்த காயத்திரியைச் சொல்லல்வேண்டும்.)

காயத்ரி

ஓம் பூர்புர: ஸாவ: தத்ஸவிதூர் வரேன்யம்
பரிகோ தேவஸ்ய தீமறிதியோயோத: ப்ரசோ தயாத்

(பொ - உ) த்ரிலோக வியாபியாய், சூரியனைப்போல சுவலித்துக் கொண்டு, நமது புத்தி விருத்திகளே யார் பிரேரேபிக்கின்றோரே, ஜகத்தை உண்டெண்ணின்வராகிய அந்தத்தேவனுடைய பூஜியமாகக் கொள்ளத்தக்கதான ஞானமும் வல்லமையுமான சக்தியை தியானிக்கின்றோம்.)

(பிறகு ஆசாரிப்
கீழ் வாக்கியங்களை வாசித்து
உபாசகர்களை தியானத்திற்கு தூண்டல்வேண்டும்.)

சர்வ சாக்ஷியாயும், சர்வ காருண்ணியராயும், நமதுள்ளும் புறமும் வியாபித்திருக்கின்றவராயும், நமது தந்தையும் நண்பராயும், வழிகாட்டும் துணைவராயும் இருக்கின்ற-கடவுளைச் சற்றேநேரம் சஞ்சலமற்ற-மனதுடன் மனமன்செய்வோமாக. அவர்களுளை கூர்ந்து நம்முன் பிரகன்னராதி அவரது தாய்கமயான ஸான்னித்தியத்தை நாமனுபவிக்கும்படி அனுப்புகஞ்செய்வாராக.

(இங்கு உபாசகர்களெல்லாம்
சிறிதுநேரம் மெனனமாயிருந்து கடவுளுடைய லக்ஷணங்களையும்,
ஆஸ்திகத்துவத்தையும்
உன்னித் தியானித்து இதனடியில்காணும்
தியானரூபமான தேத்தைப் பாடல்வேண்டும்.)

விருத்தம்

அகண்ட பூரண மாயாகி யனைத்திலும் நிறைந்ததாதி
இகபர பிரண்டனுக்கு மீசனாயிருந்து பின்னும்
ஜகமதிலாத்மகோடி ஜனிப்பித்து மாதரிக்கும்
அகமதில் வாழுமெங்கள் அப்பனைத் தியரனஞ் செய்வாம்.

(ச)

பிரார்த்தனை.

ஓ சர்வ வியாபியாகிய பரமத்துமாவோ பாரதனாகிய எம்மைப்பாவனாக்கி எம்க்கு சாந்தியையும், தாய்மையையும் தந்தருளும் எம்முள்ளே குடிகொண்டிருக்கும் துராகை யிருந்த வன்மை டையதாயும், எம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள இச்சாகர்ஷக விஷயங்கள் எண்ணிறந்தனவாயும் இருக்கின்றமையால் அவற்றையுள் கிருபையாலன்றி எமது தூர்பலமான முயற்சிகளால் தடுக்க சக்தியற்றவர்களா யிருக்கின்றோம் ஆகையால் உனது சந்ததியில் சரணம் புகுகின்றனம். ஓ இறைவனே! யும் முற்றும் கரியற்று நினது பச்சாதபத்திற்குப் பாத்திரரா யிருக்கிறோமென்பது நினக்குத்தெரிந்த விஷயமாதலால் எம்மைக் காக்க வேண்டியபாரம் நின்னைப் பொறுத்தாகிறது. பொய், கொலை, களவு முதலிய பாபங்கள் ஒன்றும் எவையுண்டாகாதருள்வாய், ஓ அபாசகருணாநிதிவே! உன்னை எமது அருமைத்தந்தையென்றும், பிரபுவென்றும் அறிந்து சிரமமதயுடன்தொழுதேற்றும்படிக்கும், ஒவ்வொரு மனிதனையும்எமது ஸேதாரணுவும், ஒவ்வொரு ஸ்திரீயையும் எமதுஸோதரியாகவும் மதித்துஅன்பு பாராட்டும்படிக்கும்; எம்முள்ளத்தைத் திருத்தி யருள்வாய் நினது அன்பும் தாய்மையும் ஒவ்வொருள்ளத்திலும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும்

லும் மாத்திரமே யன்றி இவ்வுலக முழுமையும் அரசு செய்வதாக. ஓ அன்புள்ள
பிதாவே! உனதுன்மையான பரிசுத்த மதம் ஏங்கும் பாவும்படி அதுத்திரகஞ்
செய்துஉனது குழந்தைகள் ஒவ்வொன்றும் தாய்மை, சாந்திமுதலிய சுகங்களை
அடைய அருள்வாயாக.

(இங்கு

இதவடியில் காணும்

பிரார்த்தனை ரூபமான

பிரமுகிதம்பாடல் வேண்டும்.)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாவத் தொழில் புரிந்தித்தனை நாளையிப் பாரினில்வீண்
போலித்த மந்தோ கணமேனு நிச்சல புத்தியுடன்
ஆவித்துணை யெங்க ளாராவமுதை யருடகடலைச்
சேவித்தகிலா யென்ன செப்புவோ மெங்கள் சிற்றறிவே.

சமாலிகப்பிரார்த்தனை.

(பிரஹதாரண்ய உபநிஷத்து)

(உபாசகர்களுல்லாரும் எழுந்து நின்ற

அடியில்வரும் பிரார்த்தனையை உரத்தசத்தத்துடன்
சொல்லல்வேண்டும்.)

- க. லும் நமஸ்தே ஸுதேதே ஜகத்காரணய,
நமஸ்தே சிதே ஸர்வ லோகாச் சரயாய,
நமோத்வைத தத்வாய முக்தி ப்ரதாய,
நமோ பிரஹ்மணே வ்யாபிணே சாச்வதாய.
- உ. த்வமேகம் சரண்யம் த்வமேகம் வரேண்யம்,
த்வமேகம் ஜகத்பாலகம் ஸ்வ ப்ரகாசம்,
த்வமேகம் ஜகத் கர்த்துபாத்த்ருப்ர ஹர்த்து,
த்வமேகம் பரம் நிச்சலம் நிர்விகல்பம்.
- ஈ. பவாம் வயம் பீஷணம் பீஷணாகம்
ஹ ப்ரணிகாம் பாவனம் பாவநாகம்,
மஹோக்ஷை ரூபதாகாம் நியந்த்ருத்வமேகம்,
பரேஷாம் வயம் ரக்ஷணம் ரக்ஷணாகம்.
- ஈ. வயம் த்வாம் ஸ்மராமோ வயம் த்வாம் பஜாமோ
வயம் த்வாம் உத் ஸாக்ஷி ரூபம் நமாம:
நமோகம் நிதா - நிராலம்ப மீசம்,
பவாமமோகி போதம் ப்ரண்யம் வ்ரஜாம:
- இ. அஸ்தோமா ஸத்கமய, தஸோமா ஜ்யோதிர்கமய,
மருத்யோர்மா அம்ருதங்கமய வுலாவீர்ம் வதிருத்ர!
யததே தக்ஷணம் முகம் தேவாம்பாஹிநித்யம்.

(இந்நன்கருத்து.

க ஸத்ஸவருபனும், ஜகத்காரணனும், ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம்
கியானஸவருபனும், ஸர்வலோக ஆஸ்ரயனும் ஆகியஉனக்கு நமஸ்காரம்

ஒப்புயர்வான் இரண்டாவது வஸ்துவற்றவனும், முக்தியளிப்பவனு மாகியுன க்கு நமஸ்காரம்; பெரிய பொருளும், சகல வியாபியும், சித்திபனும் ஆகிய உ ன்க்கு நமஸ்காரம்.

உ. நீ ஒருவனே அடைக்கலந்தானமானவன், நீ ஒருவனே பூஜநீயன்; நீ ஒருவனே உலகத்தைச் காப்பவன், தானாக விளங்குகிறவன்; நீ ஒருவனே உலகத்தைப் படைத்துக் காத்தழிக்க வல்லவன்; நீ ஒருவனே மேலானவன், சலனமற்றவன், விகாரமற்றவன்.

க. நீ சகலபங்கர வஸ்துக்களுக்கும் பயங்கரன், பயங்க வஸ்துக்களுக் கும் பயங்கன்; உயிர்களுக்குத்துணை, பூர்பாவான், நீ ஒருவனே மிகுந்த உயர்பதவிசையும் ஆள்பவன், ஸர்வவிசேஷன், மஹாதேவன்.

ச. நாங்களுள்ளே எம்மரிக்கின்றோம்; நாங்களுள்ளே துதிக்கின்றோம் உலகசாக்ஷிருபனாகிய உன்னை நாங்கள் நமஸ்கரிக்கின்றோம், சத்யஸ்வரூபனு ம், ஒருவனும், ஆசர்யஸ்வரூபனும், அவலம்பாவிதனும், யாவற்றையும் நட த்துகிறவனும்; ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடக்க மாக்கலமும் ஆகிய உன்னை சர ணடைகின்றோம்.

இ. ஓ நாயகனே! எம்மை அசனமார்க்கத்தினின்று நீக்கி ஸன்மார்க்கத்தை யடையச் செய்வாய்; எம்மை அஞ்ஞான இருளினின்று விடுவித்து சுஞ்ஞான வொளியை யடையச் செய்வாய்; அநித்திய நிலையினின்று நித்திய பதவியை அடைய அருள்வாய்; ஓ ஸ்வப்ரகாசனே! எம்மருகில் பிரகாசிப்பாய் ஓ! துக் கத்தைப் போக்கடிப்போனே! உனது கருணையாகிய முகத்தினால் எம்மை எப் பொழுதும் காப்பாற்றுவாய், ஓ அளவற்ற சத்தியஸ்வரூபனே? நினது ஆஸ்தி கத்துவத்தை எமக்குத் தெரிவித்தருள்வாய். நீ கருணாநிதி யாகையால் எம்மை எப்பொழுதும் நின் கிருபாசமுத்திரத்தில் அமிழ்த்துவாய்.

ஓம் பிரம்ம கிருபாஹி கேவலம்.

(இங்கு

இதனடியில் காணும் தத்துவோபதேச ரூபமான கீதம் பாடல்வேண்டும்.)

ஆதியாய் அனுகியாகி அப்பனாய் அன்னையாகிச் சோதியாய்ச் சடராய் நிற்குஞ் சுயம்புவாய்ச் சுத்தஞ்சி நீதியாய் நித்யனாகும் நிர்மலா நந்தன் நன்னை ஓதியே துதிப்பாய் நெஞ்சே ஒருவனை யருவிலானே.

(பிறகு ஆசாரியர் பிரம்ம தருமத்தின்

ஞானகாண்டத்திலாவது, கருமகாண்டத்திலாவது கொஞ்ச பாகம் படித்து உபநியாசஞ் செய்ய வேண்டும்.)

அ னு தா ப ம்.

(ஆசாரியர் இந்த அனுதாபரூபமான கீதமும்பாகம் படிக்கவேண்டும்)

ஆசிரிய விருத்தம்

சத்துசித்தாநந்த மயமான தெய்வமே சாய்கடந்தபரமே, சர்வமுந்தானாகி நிறைகின்றவப்பனே சூர்த்ததற் சநியகோவே, கர்த்தனே கருணையங் கடவுளே தடையரைக்காப்பதுன் கடமை யலவோ கருதரிய மெளனமே மெளனத்தின் வித்தாய்கரையிவாய் பேரின்பமே நித்திய கல்யாண குணபூஷண நின்றனனை நிர்மூடநிய வசமோ ரோக ஞான யோகத்திலே சான்றோர்கள் நிற்பெருமை யுணர்வதுண்டே அத்தன்மையாக வெம்மச மதனினினையறிய அன்புவைத்தடியார்மீதில் ஆசையெனு மோகப் பசாசனைக்கொன்று பேராணந்தமடை யவருள்வாய்.

அத்தியந்த கருணையுடையவரான பரமத்துமாவே ! பாவன்மிகளும் பாப சம்பலிகளுமாகிய நாங்கள் உனது அநந்தகருணை மகிமையைச் சற்றும் அறியாதவர்களாய் அரித்தியமான இப்பிரபஞ்சத்தை நித்தியமானதென்று பிரமித்து நான் கேட்கிறவர்களை இழந்து குருடர்களாயும், கர்விகளாயும், கேவலம் பிராகிருதேந்திரியங்களை திருப்தி செய்வீக்கும் பொருட்டு மூடத்தன்மையான காரியங்களிலேயே அலைந்து உழல்வின்றோம். எங்கள் இருதயங்கள் பாபங்களினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. உனது திவ்விய தேஜஸ்வாகிய ரூப ரூபியன் காமக்குரோதிகளாகிய மேகங்களினால் எங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாங்கள் அதி தீனதசையி லிருக்கின்றோம். எங்களது தசை மிகுந்த நிர்ப்பாக்கியகரமானது. எங்களது இவ்வுலகு வாழ்க்கையோ க்ஷணபங்குமானது. எங்களது பாப சமூகமோ அரந்தமானது. நாங்க ளோ அற்பகுளுர்களாயும், அற்ப சக்தி யுடையவர்களாயு மிருக்கின்றோம். நீயோ சர்வஞ்ஞனாயும், சர்வ வல்லமையுடையவருய்மிருக்கின்றாய்; ஆகையால் உனது கருணை யொன்று தவிர நாங்கள் வேறு கதியொன்றும் காணோம். ஒ பிரியமான தந்தையே ! இவ்வித தசையில் நாங்கள் என்ன செய்யமாட்டுவோம். உனது சரணத்தையடைந்தோம். ஆகையால் தீனசரண்யா ! எங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பயங்கரமான பாபமிருகங்களைத் தூரத்தியடித்து எங்கள் பயத்தைத்தீர்த்து அடியார் களருகிலெந்நாளும் நின்று கருணையுடன் இரக்சிப்பாயாக.

(இங்கு இதனடியில் காணும் தேவாரத்தை எல்லாரும் பாடவேண்டும்.)

தேவாரப்பதிகம்.

(க.) அரணயன் நிருமாவென்னு-மாதிரி முச்செயற் கோனாகிப்,
புரம் விரிசுடரு மாகிப்-பொருளெவைக் காண்பதாகித்,
திருமிக வுற்றதாகித்-திதிலா தவையுமற்ற,
அரியதோர் பொருளே யெய்மை-ஆண்டருள பயமின்றே.

(ஆசாரியர் அடியில்காணும் சாந்தி படனத்தை படித்தல் வேண்டும்.)
சாந்தி பாடம்.

நமது பிரார்த்தனையைக்கேட்டு அங்கேகரித்து நம்முன் விளங்காநின்ற கருணை நிதியாகிய கடவுள் நம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக. இந்த உபாஸனாஸ்தலத்தில் உடும் உபாஸர் எல்லோரையும் தனது பரிசுத்தமான மதத்தில் என்றென்றை யெனில் நிபந்தி தகதாக்காகனாகிய நமதப்பன், நம்முடைய பிரார்த்தனையைக் கேட்டு, சாந்தியும் பரிசுத்தமுமான, உள்ளத்துடன் நாம் என்றென்றும் அவரது திவ்ய ஸார்த்தியத்தை யனுபவிக்கும்படி கட்டாட்சிப்பாராக.

(இந்த வாழி விருத்தத்தை எல்லாரும் சொல்லவேண்டியது.)

(வாழி விருத்தம்.)

வாழிபான் வாழிமறை வாழியுலகங்கள்
வாழி தருமங்கள் பல வந்தணர்கள் வாழி
வாழி சத்தியம் நீதிவளர் கல்வி தத்வம்
வாழிபீரம்மசமாஜம் வண்ணமுடனவாழி.

ஓம் தத் ஸத்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ஹரிஓம்.

காலையில் படுக்கையைவிட்டு எழுந்த உடனே செய்யவேண்டிய வந்தனம்.

ஓ! ஆதரூத ஸ்வரூபனே! இவ்வுலக சஞ்சாரங்களினால் இளைப்பாகி இராத்திரி எனது உடல், பொருள் ஆவிகளையும், மனைவி மக்கள் முதலான பரிவாரங்களைத் தைதையும், தினது திரு ஹஸ்தத்தில் அர்ப்பித்து விட்டு திஸ்சிந்தையான உள்ளத்துடன் கண்களை மூடிக்கொண்டு தூங்கி நேனை; பிற தினது திருவுருளால் மாணத்துக்கொப்பாகிய நித்திரையை விட்டு விழந்துப்பார்க்க மீண்டும் ஓர் அருளுதையத்தைக்காண அனுகிரஹிதாய். பாலகூரியல், உஜ்வல ரூபத்துடன் ஜனித்து, தினது மஹிமாபிரசாரம் செய்துக்கொண்டு ஆகாயவீதியில் சக்கல் சேதஸ்ஸாக மோடி ஜுவலிக்கிறான். பலவித பரவைக்கூட்டங்கள் விழித் தெழுந்து உருகாமம் திரும்பிய உள்ளங்களுடன் ஜீவராஸெடுத்து தினது காருணிய ததைக்கருதிதேதங்களைப்பாடி யானந்திக்கின்றன. பற்பலவித புஷ்பங்கள் அர்ப்புதமாகப் பூத்து பிரகாசித்து பரிமளித்துடன் தினது பெருமையை பிரபலமாக்குகின்றன. திவ்வியமான தென்றல் காற்றுங் குளர்ச்சி யாற் சிறந்து சுந்தரசுவரூபியாகிய திண்ணை சூசிக்கின்றது. மற்றும், காணப்படுகிற யாவும் தினது மதிமையுள்ள திருவுள்ள சக்கல்பத்தையும், அரவிறந்த வாஸ்சுலயத்தையும் அறிவிக்கின்றது; ஆகவே தினது கிருபாகடாட்சத்தினால் அடியேனது உடலும், உள்ளமும், நூதன ஆசையாலும், நூதன ஊக்கத்தாலும், நூதன முயற்சிகளாலும், திறப்பி தினது பெரும்புகழை கோவிக் எழுந்திருக்கிறேன். ஓ! மக்கள திகேதனனே. தினது ஆக்கினையின்படி துயிலில் தின்றெழுந்து விழிப்புற்ற அடியேன் கண்களுக்குமுன் வந்து பிரசன்னமாக தின்றநர்னவாம். அடியேன் விழித்துக்கொண்ட உடனே முதலில் தினது சத்திய சுந்தரசுவரூபத்தை தரிசித்தும் உத்திருஷ்டமான உத்சாகமளிக்கும் தின் திருமுக மலர்ச்சியைக் கண்டு பூரணபிரேமயினால் உள்ளங்குளிர்ந்தும் பரிசுததமான இல்லற தருமத்தைக்காக்கும் நிமித்தம், சம்சாரகேதத்திரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். ஓ! அகிலவிதாதா. அடியேனது மனைவி, மகள் முதலான பரிவாரம் யாவும், நீ பிரீதியுடன் வைத்தருளிய செல்வம், நீ அவர்களை லோக சுந்தர்ப்பங்களின்று விடுவித்து, தினது விசத்தமாகிய பத்தியில் பந்தப்படுத்துவாய்? ஏதாதா! அடியேன் துயிலும் போதிருந்த ஆதரவற்ற ஸ்திதியில், நிராபத்தான தினது வச்சுலதலத்தில் அணைத்துவைத்து முன் பெற்றெடுத்த ஆதரித அன்னையை போல பாதுகாத்தவாறே, இன்று பகலும் சம்சார கோலாங்கத்தில் தின்று அடியேனை இரகுகித்தருள்வாய். அடியேன் துயிலும் போது யாவும் தினது திருக்கரமளித்து நிஸ்சிந்தையாயிருக்கவாய், இப்போது கூட எல்லாவற்றையும் தினது ஹஸ்தத்தில் அர்ப்பித்துச் செய்துகொண்டேன். ஆம், எனது உடலும், உயிரும் தினது திருவடியின் கீழ் அர்ப்பணமாயிருக்கின்றன. இந்தப்பயன்புரமான உலக சம்சாரத்தில் நீயே எனது தந்தை. நீயே எனது தாய். நீயே எனது தோழன். நீயே எனது தலைவன். நீயே எனது போதகன். நீயே எனது வந்திராடி. ஆம், எனக்கு யாவும் நீயே! அடியேன் தருமவழியிலும், சத்தியமார்க்கத்திலும், பரிசுத்த பாட்டையிலும் நடக்கச்செய்வாய். தினது பரிசுத்த வியாபகம் அடியேன் செல்லும் மார்க்கங்கள் தோறுப் பிளக்கமாகத் தொடர் அருள்புரியவாய். மேயமான ஒவ்வொரு பாசத்தையும், அவாவையுங்கண்டித்து அடியேனது மனம் புத்தி சித்த விருத்திகளாலும், கன், காது, முக்கு, வாய், கை, கால், முதலானதுகளாலும், பாபகாரியங்களை அனுகரிக்காமலும் தினது மஹிமா பிரசாதத்தை உட்கொள்ளவும் உபதேசித்து, திண்ணையே நாமெபடி சீர்திருத்தவாய். அடியேன் இப்பிரபஞ்சத்தொல்லைகளில் பிரவேசித்திருப்பினும் அவைகளால் அடியேன் மனது மயிலுறாது, எவ்வழியிலும் திண்ணையேபற்றி எத்காரியங்களையு

ம் தின் கட்டளைக்கிணங்க நடக்க வழிகாட்டுவாய். என் அப்பனே அடியேனது வாழ்நாள்வின் நாளாகாமல், தின்னையடைவதே புருஷார்த்தமென உணர்த்தி அதற்கேற்ற முயற்சிகளை யருளிச்செய்வாய். ஒ! திரம் லாநந்த சுந்தரனே! அடியேனது மனசாஸூதிக்குப் நினை திருவள்ளத்துக் கும் இசைந்த நித்தியகடஹமையச் செலுத்துவாய் எவ்வளவு ஹிம்னையும், துன்பமும் தேரிட்டபோதிதும்; அவைகளை பொருட்டெய்யாதிருக்க திருட சித்தத்தை பிரசுதித்தருள்வாய். சகலசியாக இந்நாள் முழுமையும் சகல பதார்த்தங்களிலும், சகல பாரியங்களிலும் நான் நான் என்று பிரசன்னமாக விருக்கும் நினைப்பறிந்துபயவும், நினைத்துருகைக்கரியங்களைச் சேர்க்கையோடு செய்துபயவும் எனக்கு அருள்புரிவாய். இந்த அரிய நாளில் அடியேன் பரமார்த்திக் அந்தஸ்தில் ஒருபடி உயர அருள்புரிவாய், இத்திருநாள் அடியேனுக்கும், தினக்கும் சுந்தோஷமளிக்கும் நல்லநாளாகும்படி அருள்புரிந்து ஆதரிப்பாய். ஒமத்தந்தி.

என்கீர்த்திநேடிவாழிய விரூத்தம்

ஊந்தாயபொறிகளும் அருமையாம் காணமு மடங்கியானுறங்கு மிரலில் ஆதாரமற்றவென யாபத்துவாராது ஆதரித்தருள் தேவனே! செய்காரியங்களால் பொய்யுடலயாந்திட சுழுத்தியாம் சுகவேதுவால் கருமேந்திரியங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் பாதுகாத்துப் புதுக்கி கைவிடாதிருவெலாம் கொடுமைவந்தனாகாதுகாப்பறி நின்று பின்னும் காலபோழ்தினில்பேதை துயினென்றெழச்செய்த கருனை வெள்ளப் பெருக்கே மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்கடன் துய்யதிருவடிகளைச் சேர்ந்தென் சிரம்பணிந்து கரையிலாவன்பொடுங்கை சுப்பிநின்றடிமை கால வந்தனன் செய்கிறேன்.

ஆதியந்தமுயிலா ஆந்தமயமாகி அங்கிங்கெதைபடியே, எள்ளினுள் னெண்ணெய்போலெங்கும் நிறைவுற்றனைத்துயிர்க் குழயிராகநின்ற, ஒதிமீம் வேதமுடிவான் ஒங்காமே ஒன்றான உயர்தெய்வமே, பேதையின்றைப்பொழுது சேதமடையாமலே பேருலகவாழ்க்கைபுகவே சோதிக்க வருபாவ வழியொன்று மெனைவென்று சோர் வனி லருத்தாமலே, பொய்யிழி தசிலமும் சித்தநிறைவன்மையும் பொறுமை செல்வச்சிறப்பும் கோதின்றி மனவாக்கு காயாதி கரணங்கள் கொள் உனது அருள் பெருக்கால், பொய்யினிற் குடிக்கொண்ட பேதையிற் பேதையாம் பொய்யன் மனதைத்திருத்தே.

இராதீரியில் சயர்த்துத்தப்போதும்போது செய்யவேண்டிய மாலைவந்தன்ம்.

ஓ நித்யாநந்தனே! இன்று அடியேனுக்கு அளித்த அந்தகாருணியங்களை யுன்னி ஆதிவிய வந்தனங்களோடு நின்சரப்பியத்தை யனுபவித்தனன். இன்று யான்னுபவித்த பிரதிசுகமும், யான்டைந்தபிரதியீக்டடமும், யானுயிர்த்த பிரதிசுவாசமும் நினது அளவிறந்தகாருணியத்தைவிளக்கெந்நியறியச்செய்கின்றது. இந்தநாட் முழுவதும் நின்திருள்ளமானது புத்திரவாச்சலியத்தோடு பாதுகாத்தருளியாய், ஆ! அப்பனே! நின்கருணை யென்னென்பேன். ஒ சர்வக்கிழிசன்! எனதுவாழ்க்கைப் பிரயாணத்தில் மற்றொருநாளும் இன்றுடன் கழிந்தன்றோ, இந்தத்தினத்தில் யான் யெங்கெங்குசென்றேன்? யாராரோடு சம்பவந்தனேன்? யான் செய்ய வேண்டியகடமைகளாகிய என்னென்னகாரியங்களைச் செய்தேன். என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யாதொழித்.

தன் ஒவ்வொரு விவகாரத்திலும் எவ்வகைத்தான் உண்மைகளில் பயிற்
 றேன்! எனது எண்ணங்களின் சுவரூபமும் நோக்கமும் எப்படியிருந்தன?
 யான்செய்த ஒவ்வொருகாரியத்திலும் திரிசரணசுத்தியாக நடந்துகொண்டே
 னே! என்ன விதித்த ஒவ்வொருணர்ச்சியும் கேர்மையுள்ளதோ, எனது தீர்மான
 மெல்லாம் பரமமானதோ? என்னிடம்ஜனரித்த இச்சை பரிசுத்தமானதோ,
 எனதுகருத்தின் சரியானதோ, எனதுவார்த்தை யொவ்வொன்றும் சாந்த
 மும் சத்தியமானதோ? எமதப்பின்! அவற்றை யெல்லாம் என்னேப்பா
 ர்க்கிலும் நீயல்லவோ நன்றாய்அறிவாய். அனையுள்ளபடி நின் திருஉள்ளத்து
 க்கு இசையாதவாயின் தகுந்த பரிசுகாரங்களால் கிடைத்து பாவவர்களுக்கி
 மற்படியும் அனுகூலம் என்னே அண்டி அனுசரிக்கமால் திரட்சித்த மெ
 ன்கிற ஆயுதத்தை பிரசாதித்தருள்வாய். உனதுபரிபூரண கிருபைபுலன்றி
 னே! சூழ்ந்திருந் திருஉலகமாய்கையைவெல்வது அசாத்தியமாகவிருக்கிறது
 ஆகலின், உலகஆடம்பரங்களைக் கண்டு காமகிரோத லோபமோஹாதிகளின் சித்
 தி நின் திருஉள்ளத்துக்கு அபராக்ஷியமாகமல், அந்தப்பயங்கர பேய்களைஅகற்
 றவன்மையும், உறுதியும், பத்தியும் அளித்து, அசுத்தத்தினின்றும், பாவத்
 தினின்றும் விடுவ உதவிசெய்தருள்வாய், ஓ நாதா! இந்தநாள்முழுதும் உழைத்த
 உழைப்பினால் எனதுகரகாணை அபவவங்களும், கருவிகரகாணைகளும் ஒய்ந்து
 ஒடுங்குகின்றன, அத்தற்காலையே பயங்கரமான அந்தகாரமும், நிஸ்ஸபத
 மும் அதிகரிக்கின்றன. ஒ உலககவுசலனாகிய உத்தப்பின்! உனதுவிந்தை
 யான் கிருஷ்ணசியமனத்தின் வினோதமென்னே! கணமார்க்கத்தில் பிரகா
 சிக்கும் தமகாசகனும் மற்றும் கிரஹகூட நகரத்திராதி ஜேதிகள்யா
 வும் ஜகஜ்ஜோதியாக ஜவலித்து நின்னை தியானஞ்செய்கின்றன. இப்படிமுற்
 றும்ஒளியாகி நித்தியமான ஒளியின்றிருநே வசிக்கின்றஉனது பத்தனயிருந்தும்
 இவ்விருள்மயக்கம் எனக்கேன்ஜனரித்தது? பிரபாகாணுதைய பிரகாசம் மழுக்
 கமடையவே பனியும் அதிகரித்து உனதுதேகத்தை நடுக்கச்செய்து வருத்து
 கின்றது.இனிவிழித்திருக்க கூடவில்லை; ஆகவே,ஓஇராக்ஷகா!நின்னையேமப்பி
 நிர்மலசித்தத்தான் சயனத்தில் தூங்க விடைக் கொடுத்தருள்வாய். என்
 னையும், எனக்குப்பிரீதியோடருளிய என் மனைவி மக்கள் முதலானஎனதுபரி
 வாரங்களையும், மாத்திர வாச்சலயகனாகிய நின்னிடத்தில் அபயமாக ஒப்பித்
 தவைத்து கவலையற்று அயர்ந்து தூங்க அருள்புரிவாய்! அப்படித்தூங்கும் இந்த
 இரவே, இத்தபுலோகத்தில்எனது முடிவானகடைகளாயில் அந்தகாரமும்
 ஆயாசமும், அபரிசுத்தமும், அபரிபூரணமும், அழிவும்அற்ற நின்றிருநாட்டில்
 கண்விழிக்கச்செய்து அரிதயநிர்மல ஆனந்தபதவியில், அந்நிர்மலம்
 ஓரிடம் கொடுத்து இரக்சிப்பாய், அப்படிக்கன்றி, இந்த நித்திராயினின்றும்
 மற்படியும் உயிருடன் எழுந்திருக்க அருள்புரிவாயாவே! எனதுதூய்மையு
 ம்செனையும், நினக்களித்திருசெய்ய அருள்புரிவாய்எனது மாவின் பொரு
 ட்டும், மற்றும் உனதுமக்களின்பொருட்டும் யானபிரீதினஞ்செலுத்தவேண்
 டியகடபரமமான கடமைகளை எங்கும் எப்பொழுதும் நினைத்திருஉள்ளத்தி
 ற்கு நினைபும் வகையாகச்செய்து வாழ்வேனாக. ஒம் தத்

எண்சீர்கழி. நெடிவாதிபிய விருத்தம். 11x873

கரியமேகக்களே வருஷித்ததென்னதே! கடைபாறு மென்றன்யிது,
 கருணைப்பிரவாகம் பொழிந்திடம் பெய்வமேகே! கரிய சரிவேசனே!
 அரியவழிநாளிலொரு பெரியநாள்வாயிலே அந்திபொழுதான இரவில்
 அடிமையுன் பாதார விந்தமணுக, தெழ ஆனந்த சமயம்யா!
 பிரியமுடனாதலால் இன்றுகாணுற்றபடி பெருநன்மை யாவமுன்னி,
 பெற்றகசஞானமொடு மற்ற பொருள்மையையும் சயந்ததான் கருணை
 யென்றே,

FOR SALE

AT

THE CRESCENT PRESS.

கோயமுத்துர் கலாநிதி அச்சாபிசில்

குறைந்த விலைக்கு வகப்பெறும்

புத்தகங்கள்.

	ரூ அ ப
மதவிருகம் (20 மதங்களின் சரித்திரம்)	1 8 0
பெண்கள் சரித்திரம்	... 1 6
புனர்விவாக புண்ணியம்	... 1 0
கோயமுத்துர் கோதையர்க் கொம்மி	} ... 1 0
கல்யாணப்பாட்டுகள்.	
இந்துதேசத்தின் மதங்கள்	... 8 0
பெரும்பூதர் மஹத்துவம்	... 3 0
திருப்பதி வெங்கடாசல மஹத்துவம்	... 4 0
திருநாராயண புரத்தின் மஹத்துவம்	... 3 0
காஞ்சிக்கேத்திர மஹத்துவம்	... 3 0
கோனியம்மன் ஸவபவ சரித்திரம்	... 0 3
இந்து தருக்ககாஸ்திரம்	... 1 0
ஸ்ரீரங்ககந்தாபவக் கொம்மிகள்	... 1 0
யோகவித்யாவினாயகம்	... 1 0
கலியுகமும்	... 1 0
சாமுத்திரிகாஸ்திரம்	... 4 0
மதவிருகம் 2-வது பாகம்	... 8 0
சூன்திக மதவித்யாந்தரம்	0 4 0